



FI Dnr 15-1391

**Finansinspektionen**  
Box 7821  
SE-103 97 Stockholm  
[Brunnsgatan 3]  
Tel +46 8 787 80 00  
Fax +46 8 24 13 35  
finansinspektionen@fi.se  
www.fi.se

## **Förslag till ändringar i regler om skadeförsäkringsföretags beräkning av säkerhetsreserv**

### **Sammanfattning**

Finansinspektionen föreslår ändringar i föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:8) om normalplan för skadeförsäkringsföretags beräkning av säkerhetsreserv. Föreskrifterna innehåller bestämmelser om maximal avsättning till och upplösning av säkerhetsreserven.

Det huvudsakliga syftet med säkerhetsreserven är att skydda försäkringstagarna genom att ge försäkringsföretagen möjlighet att avsätta vinster för att senare ha möjlighet att uppfylla sina åtaganden mot försäkringstagarna även under år då skadeutfallet är onormalt stort. Beräkningen av maximal säkerhetsreserv syftar till att medge en avsättning som är riskmässigt motiverad med hänsyn till variationen i skadeutfall och avvecklingsresultat i respektive gren. Att storleken på den säkerhetsreserv som ett försäkringsföretag bygger upp motsvarar riskerna i den verksamhet som företaget bedriver är av betydelse för att säkerställa att säkerhetsreserven inte används till andra syften än de avsedda. Finansinspektionen ser därför över föreskrifterna och föreslår ändringar som innebär att den maximala storleken på säkerhetsreserven som ett försäkringsföretag kan ha tydligare kopplas till den verksamhet som företaget bedriver.

Även den så kallade koncernregeln kan användas för andra syften än att utjämna försäkringstekniska förluster inom ett försäkringsföretag. Framför allt kan koncernregeln användas för att påverka beskattningen av företag inom en koncern. Av den anledningen föreslår Finansinspektionen att koncernregeln tas bort.

Den tvingande upplösningen av säkerhetsreserven som förslaget medför innebär att de berörda företagens upplösning kan bli föremål för statlig inkomstskatt, vilket ger upphov till finansiella kostnader. Ett företag som väljer att ansöka om undantag från grundbestämmelserna får administrativa kostnader, vilka i hög grad beror på att storleken på, och komplexiteten och riskerna i, den verksamhet som det bedriver.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016 och tillämpas på årsbokslut och årsredovisningar som upprättas för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2016 eller senare. Finansinspektionen föreslår övergångsregler som

innebär att den utgående säkerhetsreserven per den 31 december 2015 löses upp fram till utgången av år 2019 till den högst tillåtna nivån enligt det förslag som nu remitteras.

## Innehåll

1	Utgångspunkter .....	4
1.1	Nuvarande och kommande regelverk .....	4
1.2	Målet med regleringen .....	4
1.3	Rättsliga förutsättningar .....	5
1.4	Ärendets beredning .....	5
1.5	Regleringsalternativ .....	5
1.6	Tillämpningsområde .....	6
1.7	Ikraftträdande .....	6
2	Motivering och överväganden .....	7
2.1	Självbehållsregeln .....	7
2.2	Koncernregeln .....	8
3	Förslagets konsekvenser .....	9
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna .....	9
3.2	Konsekvenser för skadeförsäkringsföretagen .....	10
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen .....	12

# 1 Utgångspunkter

## 1.1 Nuvarande och kommande regelverk

### 1.1.1 Nuvarande regelverk

Svenska skadeförsäkringsföretag får enligt inkomstskattelagen (1999:1229) göra avsättning till en säkerhetsreserv (obeskattad reserv) för att täcka sådana förluster i försäkringsrörelsen som beror på slumpmässiga eller i övrigt svårbedömda faktorer till den del reserven inte överstiger vad som behövs för en tillfredsställande konsolidering (39 kap. 8 § inkomstskattelagen). Säkerhetsreserven är ett frivilligt komplement till företagets försäkringstekniska avsättningar. Företaget kan genom vinster i försäkringsrörelsen alltså bygga upp en säkerhetsreserv för att bidra till konsolideringen och till förmågan att möta tillfälliga stora skadeutfall, då säkerhetsreserven kan tas i anspråk för att uppfylla åtagandena mot de försäkrade. Syftet med säkerhetsreserven är att skapa en utjämning över tiden av skaderesultatet hos ett skadeförsäkringsföretag. Utjämningen är tillåten för de försäkringsgrenar där variationerna är av större omfattning. Den maximala avsättningen till säkerhetsreserven regleras i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:8) om normalplan för skadeförsäkringsföretags beräkning av säkerhetsreserv (föreskrifterna om säkerhetsreserv). Där finns även bestämmelser om hur säkerhetsreserven får och i vissa fall måste lösas upp.

### 1.1.2 Ändringar med anledning av Solvens 2-direktivet

Införandet av Solvens 2-direktivet i svensk lagstiftning innebär att bestämmelserna om upplösning av säkerhetsreserv måste anpassas för att säkerställa att säkerhetsreserven ska få räknas in i nivå 1 i kapitalbasen. Finansinspektionen remitterade ett sådant förslag i januari 2015 inom ramen för genomförandet av Solvens 2-direktivet.<sup>1</sup>

## 1.2 Målet med regleringen

Det huvudsakliga syftet med säkerhetsreserven är att ge skadeförsäkringsföretagen en möjlighet att hantera sådana variationer i försäkringsrörelsens resultat som beror på slumpmässiga eller svårbedömda faktorer. Denna möjlighet bidrar till att företagen kan uppfylla sina åtaganden mot försäkringstagarna även under år då skadeutfallet är ovanligt stort. På så sätt kan skyddet för försäkringstagarna bibehållas under sådana perioder.

Det är viktigt att de parametrar som ligger till grund för avsättningarna till säkerhetsreserven är aktuella och lämpligt avpassade till syftet med säkerhetsreserven. Finansinspektionen såg senast över och ändrade parametrarna 2013. Beräkningen av maximal säkerhetsreserv syftar till att medge en avsättning

---

<sup>1</sup> För en mer detaljerad beskrivning av Finansinspektionens förslag till nya och ändrade regler för försäkringsföretag till följd av Solvens 2, se diarienummer 10-9537.

som är riskmässigt motiverad med hänsyn till variationen i skadeutfall och avvecklingsresultat i enskilda grenar. Att storleken på den säkerhetsreserv som ett försäkringsföretag bygger upp motsvarar riskerna i den verksamhet som företaget bedriver är också av betydelse för att säkerställa att säkerhetsreserven inte används till andra syften än de avsedda. Finansinspektionen ser därför över föreskrifterna och föreslår att den maximala avsättningen till säkerhetsreserv inte längre ska kunna beräknas till tre gånger självbehållet och koncernregeln tas bort. Ändringarna innebär att den maximala storleken på den säkerhetsreserv som ett försäkringsföretag får ha är tydligare kopplade till den verksamhet som det enskilda företaget bedriver.

### **1.3 Rättsliga förutsättningar**

Finansinspektionen har bemyndigande att meddela verkställighetsföreskrifter om säkerhetsreserver i skadeförsäkringsföretag enligt förordningen (2000:1127) med bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om säkerhetsreserver i skadeförsäkringsföretag. Gällande föreskrifter underlättar verkställigheten av motsvarande lagbestämmelser genom att föreskriva aktuella, objektivt bestämda parametrar och kompletterande bestämmelser.

### **1.4 Ärendets beredning**

Vid ett möte den 15 juni 2015 informerade Finansinspektionen en extern referensgrupp bestående av representanter från försäkringsbranschen om de ändringar som myndigheten avsåg att genomföra. Finansinspektionen beskrev bakgrunden och motiven till ändringarna och referensgruppen fick möjlighet att lämna övergripande synpunkter på de planerade ändringarna. Finansinspektionen har under det fortsatta arbetet tagit hänsyn till remissinstansernas synpunkter.

### **1.5 Regleringsalternativ**

Reglerna om avsättning till och upplösning av säkerhetsreserven har ett betydande värde ur konsumentskyddsperspektiv. Finansinspektionen bedömer att regleringen i form av verkställighetsbestämmelser måste ske genom bindande regler, det vill säga genom föreskrifter. Det är också av stor vikt att säkerställa att företagens möjlighet att göra avsättningar till säkerhetsreserven inte utnyttjas för andra syften än de avsedda. Detta är ytterligare skäl för att utfärda bindande regler. Finansinspektionen bedömer att syftet med reglerna inte går att uppnå på annat sätt.

## **1.6 Tillämpningsområde**

Föreskrifterna om säkerhetsreserv gäller för skadeförsäkringsföretag som driver skadeförsäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043). Föreskrifterna ska också tillämpas på skadeförsäkringsrörelse som utländska försäkringsgivare bedriver i en filial i Sverige och som omfattas av 39 kap. 6 och 8 §§ inkomstskattelagen.

## **1.7 Ikraftträdande**

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016 och ska gälla för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2016 eller senare.

## 2 Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för de överväganden som gjorts i arbetet med att ta fram förslaget till ändrade föreskrifter och för hur ändringarna motiveras.

### 2.1 Självbehållsregeln

Föreskrifterna om säkerhetsreserv innehåller formler och antaganden som ligger till grund för hur skadeförsäkringsföretag ska beräkna den maximala avsättningen till säkerhetsreserven (grundbestämmelsen). Som ett komplement till grundbestämmelsen finns också möjligheten att beräkna den maximala säkerhetsreserven till ett fast belopp eller till tre gånger det högsta faktiska självbehållet<sup>2</sup> för enskild risk (självbehållsregeln). Alla dessa tre sätt att beräkna säkerhetsreservens maximala storlek gäller för skadeförsäkringsföretag som verkar under normala förhållanden och har ett normalt bestånd. Finansinspektionen kan besluta om undantag från dessa bestämmelser, om det finns särskilda skäl. Den maximala säkerhetsreserven som ett försäkringsföretag får ha motsvarar det högsta av de tre alternativen. Beräkningen av storleken på säkerhetsreserven kräver inget medgivande från Finansinspektionen.

Självbehållsregeln tillkom 1990 som en enkel regel för de försäkringsföretag som hade en mer volatil försäkringsverksamhet. När självbehållsregeln infördes fanns krav i försäkringsrörelselagen på att det skulle finnas maximalklausuler i bolagsordningen, det vill säga begränsningar av hur stort självbehållet i försäkringsföretaget fick vara. Storleken på de självbehåll som godkändes av Finansinspektionen följde en praxis. Bestämmelser om självbehåll finns numera i Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2011:27) om teckningsrisker och återförsäkringsrisker i försäkringsföretag. Bestämmelserna i de allmänna råden innebär att styrelsen ska se till att det finns teckningsinstruktioner med teckningslimiter där bland annat självbehållsgränserna ska framgå. Det finns däremot inte några bestämmelser som begränsar hur stort ett självbehåll ska vara, utan det är företagets ansvar att bestämma ett lämpligt självbehåll på en försäkring. Självbehållets storlek behöver inte vara relaterad till företagets faktiska utbetalning med anledning av en skada utan kan baseras på en ”teoretisk skadeuppskattning” i ett försäkringsavtal.

I dag använder cirka 30 procent av de större<sup>3</sup> skadeförsäkringsföretagen självbehållsregeln. Såväl Finansinspektionen som Skatteverket har i ett antal ärenden uppmärksammat att skadeförsäkringsföretag satt ett självbehåll på en försäkring som storleksmässigt inte går att relatera till företagets verksamhet

---

<sup>2</sup> Om ett försäkringsföretag vill försäkra risker som innebär att självbehållet överskrids måste företaget teckna lämplig återförsäkring som täcker den risk som överstiger självbehållet.

<sup>3</sup> De större skadeförsäkringsföretagen är i detta sammanhang riksskadebolagen, rikscaptivebolagen och de större lokala skadeförsäkringsbolagen.

och risker. Eftersom självbehållets storlek också ligger till grund för säkerhetsreservens storlek har avsättningarna till säkerhetsreserven blivit större än vad som kan anses vara motiverat utifrån ett konsumentskyddsperspektiv. Det finns exempel på företag där säkerhetsreserven tredubblats de senaste åren och där reserven vid utgången av år 2014 motsvarade 80–90 procent av balansomslutningen. Finansinspektionen konstaterar att riskerna i verksamheten under samma period inte har förändrats i samma omfattning. Inte heller har verksamheterna i företagen förändrats på ett sätt som motiverar en sådan ökning av säkerhetsreserven. Finansinspektionens bedömning är därmed att säkerhetsreserverna i dessa företag är oproportionerligt stora i förhållande till den verksamhet som bedrivs i företagen, och att syftet med säkerhetsreserven i dessa företag primärt har varit att undkomma skatt.

För att säkerställa att avsättningarna till säkerhetsreserven inte utnyttjas för andra syften än de avsedda föreslår Finansinspektionen att den maximala avsättningen till säkerhetsreserv inte längre ska kunna beräknas till tre gånger det högsta faktiska självbehållet för enskild risk. Syftet är således att förhindra missbruk. Finansinspektionen föreslår sammanfattningsvis att självbehållsregeln tas bort. Ett skadeförsäkringsföretag, som inte har ett normalt bestånd och som inte verkar under normala förhållanden, och för vilket de formler och antaganden eller det fasta belopp som slås fast i föreskrifterna inte på ett ändamålsenligt sätt speglar de risker för variationer som företaget är utsatt för, föreslås även fortsättningsvis kunna söka dispens.

Eftersom förslaget innebär att vissa företag kan behöva upplösa delar av sin befintliga säkerhetsreserv finns ett behov av övergångsregler. Förslaget är därför att de företag som har en utgående säkerhetsreserv, beräknad enligt självbehållsregeln vid utgången av 2015, successivt ska lösa upp reserven under 2017–2019 tills den uppgår till den maximalt tillåtna nivå enligt det förslag som nu remitteras. Denna successiva upplösning syftar till att ge de företag som i dag använder sig av självbehållsregeln en rimlig tid för att anpassa sig och utjämna de skattemässiga effekterna av förslaget.

## 2.2 Koncernregeln

Den så kallade koncernregeln i föreskrifterna om säkerhetsreserv (se 2 kap. 6 §) innebär att summan av koncernföretagens säkerhetsreserver högst får uppgå till summan av de enskilda företagens maximala säkerhetsreserver. Någon begränsning i hur stor det enskilda företagens säkerhetsreserv får vara finns däremot inte, utan det står koncernen fritt att fördela den totala säkerhetsreserven mellan koncernföretagen. Bestämmelsen får tillämpas under förutsättning att företagen i koncernen har rätt att lämna eller ta emot koncernbidrag och bestämmelsen kan tillämpas utan medgivande av Finansinspektionen.



Koncernregeln infördes 1990<sup>4</sup> i samband med en översyn av de dåvarande reglerna om normalplan för beräkning och redovisning av försäkringstekniska skulder samt redovisning av säkerhetsreserv i skadeförsäkringsbolag (BFFS 1983:4). Försäkringsföretagen ansåg då att det fanns ett behov av kompletterande bestämmelser för den maximalt tillåtna säkerhetsreserven inom en skadeförsäkringskoncern. De föreslagna reglerna skulle enligt företagen syfta till att möjliggöra för företag inom en och samma koncern att ”låna” reserveringsutrymme av varandra. Företagen menade att ett utnyttjat reservutrymme ändå kan tas i anspråk eftersom skattereglerna gör det möjligt för ett företag i koncernen som inte fullt ut fyllt sin reserv att erhålla koncernbidrag, och därigenom att öka sin avsättning till säkerhetsreserven. Företagen menade dock att det finns en nackdel med denna metod eftersom balansräkningen då ger en skev bild av såväl det givande som det mottagande företagens ekonomiska ställning.<sup>5</sup>

Finansinspektionen bedömer att koncernregeln främst är skattemotiverad eftersom den används framför allt för att minska skatten inom koncernen och inte för att utjämna förluster i den försäkringstekniska rörelsen i det företaget som har förlusterna. Bestämmelsen kan därmed inte motiveras ur ett försäkringstagarskyddsperspektiv. Finansinspektionen föreslår därför att koncernregeln tas bort.

Eftersom även detta förslag innebär att vissa företag kan behöva upplösa delar av sin befintliga säkerhetsreserv finns ett behov av övergångsregler. Finansinspektionen föreslår därför att ett skadeförsäkringsföretag i en koncern som tillämpar koncernregeln senast vid utgången av år 2019 ska ha en säkerhetsreserv som maximalt uppgår till den högst tillåtna nivån enligt det förslag som nu remitteras.

### **3 Förslagets konsekvenser**

#### **3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna**

De ändringar som Finansinspektionen föreslår bedöms inte ha någon direkt påverkan på samhället. Ändringarna innebär däremot att föreskrifterna blir mer ändamålsenliga och att de inte utnyttjas för andra syften än vad som är avsett. Det främjar i sin tur förtroendet för företagen och branschen samt för marknaden i sin helhet.

Ändringarna har inte någon påverkan på konsumentskyddet. Visserligen minskar säkerhetsreservernas storlek men eftersom reserverna hos många av de företag som i dag utnyttjar självbehållsregeln är oproportionerligt stora i

---

<sup>4</sup> Bestämmelsen infördes i BFFS 1990:28 som tillämpades från räkenskapsåret 1991.

<sup>5</sup> Promemoria om skadeförsäkringsbolagens avsättningar till säkerhetsreserv, m.m. (1990-05-21) Dnr 361/90.

förhållande till den verksamhet som de bedriver, bedömer Finansinspektionen att företagens förmåga att uppfylla sina åtaganden till kunderna är oförändrat.

### 3.2 Konsekvenser för skadeförsäkringsföretagen

#### 3.2.1 Berörda företag

Enligt Finansinspektionens institutregister fanns det 140 aktiva skadeförsäkringsföretag vid utgången av 2014. Av dessa är det 130 som redovisar att de har en säkerhetsreserv. De föreslagna ändringarna berör dock inte alla skadeförsäkringsföretag med säkerhetsreserv utan endast de som utnyttjar självbehållsregeln respektive koncernregeln. Av de företag som har rapporterat att de har en säkerhetsreserv har, vad Finansinspektionen känner till, två koncerner utnyttjat koncernregeln och cirka 40 skadeförsäkringsföretag har utnyttjat självbehållsregeln.<sup>6</sup>

Enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen får svenska skadeförsäkringsföretag och svenska filialer till utländska skadeförsäkringsföretag ha en säkerhetsreserv. Finansinspektionen har ingen uppgift om förekomsten eller storleken på säkerhetsreserver i svenska filialer till utländska försäkringsgivare eftersom de inte rapporterar finansiella uppgifter till myndigheten.

#### 3.2.2 Konsekvenser för företag som tillämpar självbehållsregeln

Förslaget att ta bort självbehållsregeln påverkar de uppskattningsvis 40 skadeförsäkringsföretag som i dag använder denna regel för att beräkna den maximala storleken på säkerhetsreserven. Cirka 75 procent av dessa företag bedriver captiveverksamhet, vilket innebär att de försäkrar risker inom den egna koncernen.

De skadeförsäkringsföretag som tillämpar självbehållsregeln har en total säkerhetsreserv på cirka 43 miljarder kronor.<sup>7</sup> Finansinspektionen bedömer att säkerhetsreserven i dessa företag, om den maximala avsättningen i stället beräknats enligt grundbestämmelsen, skulle uppgå till cirka 10 miljarder kronor. Företagen kan därmed, under övergångsperioden, behöva minska sina säkerhetsreserver med cirka 33 miljarder kronor. Det är dock rimligt att anta att vissa av företagen kommer att ansöka om undantag från bestämmelserna. Om undantag beviljas kan sänkningen bli mindre än vad som anges ovan.

De företag som ansöker om undantag kommer att få en administrativ kostnad till följd av att en avgift för ansökan om undantag tillkommer. Ansökningsavgiften uppgår till 10 000 kronor. Till detta kommer kostnaden för att ta fram en ansökan. Tidsåtgången för framtagande av en ansökan kan variera stort och

---

<sup>6</sup> Eftersom det inte krävs något medgivande för att tillämpa bestämmelserna, och företagen inte heller behöver meddela Finansinspektionen om de tillämpar reglerna har Finansinspektionen inte fullständig information om antalet företag som berörs. Finansinspektionen har därför endast gjort en översiktlig beräkning.

<sup>7</sup> Två av företagen står för cirka 70 procent av detta belopp.

beror i hög grad på storleken på, och riskerna och komplexiteten i, den verksamhet som det enskilda företaget bedriver. Finansinspektionen bedömer att det kan ta mellan 8 och 120 timmar för ett företag att ta fram en ansökan. Den totala kostnaden för ansökningsförfarandet bedöms därmed uppgå till mellan 10 000–150 000 kronor per företag.<sup>8</sup> Finansinspektionen har ingen möjlighet att uppskatta hur många företag som kan komma att ansöka om undantag. Det finns därför inte någon möjlighet att beräkna den totala administrativa kostnaden för de företag som berörs av förslaget.

Den tvingande upplösningen av säkerhetsreserven som förslaget medför innebär att de berörda företagen kan bli föremål för statlig inkomstskatt (inkomst av näringsverksamhet) på 22 procent (skattesats 2014). Detta ger upphov till finansiella kostnader. Den maximala totala skattekostnaden för samtliga företag uppgår till cirka 7 miljarder kronor. Vilken skattekostnad som företagen får i praktiken är dock inte möjlig att uppskatta eftersom den också påverkas av (reduceras) om företagen har försäkringstekniska förluster, har förlustavdrag, lämnar koncernbidrag, eller ansöker om och får dispens från reglerna. Den slutgiltiga skatteeffekten påverkas också av om företagen väljer att utnyttja grundbestämmelsen eller det fasta beloppet vid beräkningen av säkerhetsreservens maximala storlek. Eftersom Finansinspektionen föreslår en övergångsreglering som mildrar effekterna av återföringarna bedömer myndigheten att de berörda företagen kommer att kunna hantera skattekostnaden under övergångsperioden. Finansinspektionen bedömer att företagen inte kommer att behöva se över och ändra i sina it-system etc. Förslaget medför därmed inga materiella kostnader.

Finansinspektionen bedömer inte heller att förslaget påverkar företagens konkurrensförmåga. Anledningen är att det främst är skadecaptivebolag som berörs av förslaget. Eftersom captives framför allt försäkrar koncerninterna risker konkurrerar de inte med varandra. Däremot kan förslaget innebära att det blir färre skadecaptivebolag i Sverige, då säkerhetsreservens skattereducerande effekt i många fall är avgörande i en koncerns beslut att bedriva skadecaptiveverksamhet i Sverige. Finansinspektionen kan inte bedöma i vilken mån förslaget kan komma att innebära att koncerner flyttar sina skadecaptiveverksamheter från Sverige.

Som Finansinspektionen har angett ovan rapporterar svenska filialer till utländska skadeförsäkringsföretag inte finansiella uppgifter till myndigheten. Finansinspektionen kan därför inte bedöma vilka konsekvenser som förslaget får för dessa företag. Däremot bör det understrykas att alla företag påverkas av ändringen på samma sätt. Det innebär en konkurrensneutralitet mellan inhemska och utländska försäkringsgivare i Sverige, vilket Finansinspektionen anser är positivt.

---

<sup>8</sup> Finansinspektionen har i beräkningen utgått från en genomsnittlig lönekostnad på 1 300 kronor per timme.

### 3.2.3 *Konsekvenser för företag som tillämpar koncernregeln*

Enligt Finansinspektionens uppgifter kommer förslaget att ta bort koncernregeln att påverka två koncerner.

De föreslagna ändringarna kommer inte att påverka koncernens skattesituation och skattekostnad eftersom en förutsättning för att utnyttja koncernregeln är att det föreligger koncernbidragsmöjligheter. Under förutsättning att en koncern i stället väljer att utnyttja möjligheten till koncernbidrag kommer förslaget därför inte heller att begränsa de enskilda företagens förmåga att täcka förluster.

Ändringarna bör enligt Finansinspektionens uppfattning inte innebära några materiella kostnader av betydelse för försäkringsföretagen eftersom det inte påverkar företagens it-system eller andra systemstöd.

Företag som ingår i en koncern kommer även fortsättningsvis att kunna ansöka om undantag från grundbestämmelserna för beräkning av säkerhetsreserv om det finns särskilda skäl. I den mån ett företag i en koncern väljer att ansöka om undantag uppstår administrativa kostnader. Kostnaderna för detta framgår av avsnitt 3.2.1. Finansinspektionen bedömer däremot inte att förslaget kommer att leda till att fler företag som ingår i en koncern kommer att ansöka om undantag jämfört med idag.

### 3.2.4 *Konsekvenser för små företag<sup>9</sup>*

Det är ytterst ovanligt att små företag tillämpar självbehållsregeln och det är därmed endast i undantagsfall som små företag berörs av förslaget att ta bort bestämmelsen. Som nämnts ovan innebär förslaget att ta bort koncernregeln inte några särskilda kostnader. Finansinspektionen bedömer därför att det inte finns något behov av att i förslaget ta in en särreglering för mindre företag.

## 3.3 **Konsekvenser för Finansinspektionen**

De föreslagna ändringarna innebär inte några särskilda konsekvenser för Finansinspektionen.

---

<sup>9</sup> Små företag är i detta sammanhang de mindre skadeförsäkringsbolagen. Konsekvenser för små skadeförsäkringscaptive behandlas i avsnitt 3.2.2.